Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE SUDA (veliko vijeće)

1. kolovoza 2022.*

„Žalba – Intervencija – Državne potpore – Program potpora koji je provela Kraljevina Belgija – Dopuštanje intervencija u okviru žalbenog postupka protiv presude Općeg suda – Ukidanje odluke Općeg suda – Vraćanje predmeta Općem sudu na ponovno suđenje – Odluka Općeg suda kojom se odbija da se u spis predmeta ulože pisana očitovanja o presudi koja je dovela do tog vraćanja na ponovno suđenje koja je podnio intervenijent u žalbenom postupku – Prešutna odluka Općeg suda kojom se intervenijentu u žalbenom postupku odbija priznati svojstvo intervenijenta pred Općim sudom – Dopuštenost žalbe – Priznavanje statusa intervenijenta pred Općim sudom intervenijentu u žalbenom postupku”

U predmetu C-31/22 P(I),

povodom žalbe na temelju članka 57. prvog stavka Statuta Suda Europske unije, podnesene 10. siječnja 2022.,

Atlas Copco Airpower NV, sa sjedištem u Anversu (Belgija),

Atlas Copco AB, sa sjedištem u Nacki (Švedska),

koje zastupaju A. von Bonin, *Rechtsanwalt*, O. W. Brouwer, A. Pliego Selie i T. C. van Helfteren, *advocaten*,

žalitelji,

a druge stranke u postupku su:

Magnetrol International NV, sa sjedištem u Zeleu (Belgija), koji zastupaju H. Gilliams i L. Goossens, *advocaten*,

tužitelj u prvostupanjskom postupku,

Europska komisija, koju zastupaju P.-J. Loewenthal i F. Tomat, u svojstvu agenata,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

SUD (veliko vijeće),

* Jezik postupka: engleski

u sastavu: K. Lenaerts, predsjednik, L. Bay Larsen (izvjestitelj), potpredsjednik, A. Arabadjiev, C. Lycourgos, E. Regan, I. Jarukaitis, N. Jääskinen i I. Ziemele, predsjednici vijeća, M. Ilešič, P. G. Xuereb, N. Piçarra, L. S. Rossi, A. Kumin, N. Wahl i O. Spineanu-Matei, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Szpunar,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 14. srpnja 2022.,

donosi sljedeće

Rješenje

1 Društva Atlas Copco Airpower NV i Atlas Copco AB u žalbi traže ukidanje odluke Općeg suda Europske unije od 6. prosinca 2021., kojom im je Opći sud odbio priznati status intervenijenta u predmetu T-263/16 RENV i uložiti u spis tog predmeta pisana očitovanja koja su podnijeli o učincima presude Suda od 16. rujna 2021., Komisija/Belgija i Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), na rješenje spora u navedenom predmetu (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).

Pravni okvir

2 U članku 1. stavku 2. točki (c) Poslovnika Općeg suda navodi se da za potrebe primjene tog Poslovnika izrazi „stranka” i „stranke”, upotrijebljeni bez daljnje naznake, znače svaka stranka u postupku, uključujući intervenijente.

3 Člankom 60. tog Poslovnika predviđa se da se postupovni rokovi zbog udaljenosti produljuju za deset dana.

4 Člankom 79. navedenog Poslovnika određuje se:

„U *Službenom listu Europske unije* objavljuje se priopćenje o danu podnošenja akta kojim se pokreće postupak, imenima glavnih stranaka, tužbenom zahtjevu kao i o naznakama iznesenih razloga i glavnih argumenata.”

5 Člancima 142. do 145. tog Poslovnika utvrđuju se pravila kojima se uređuje intervencija pred Općim sudom.

6 Člankom 143. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda predviđa se da se „[z]ahtjev za intervenciju podnosi […] u roku od šest tjedana od objave iz članka 79.”.

7 U skladu s člankom 215. tog Poslovnika:

„Kad Sud ukine presudu ili rješenje Općeg suda i odluči predmet vratiti Općem sudu na ponovno suđenje, postupak pred Općim sudom započinje odlukom kojom mu se predmet vraća na ponovno suđenje.”

8 Članak 217. navedenog Poslovnika glasi kako slijedi:

„1. Kad je odluka koju je Sud naknadno ukinuo donesena nakon zatvaranja pisanog postupka o meritumu pred Općim sudom, stranke u postupku pred Općim sudom mogu u roku od dva mjeseca od dostave odluke Suda podnijeti pisana očitovanja o učincima odluke Suda na rješenje spora. Taj rok ne može se produljiti.

[…]

3. Ako to opravdavaju okolnosti, predsjednik može odobriti podnošenje dodatnih podnesaka s pisanim očitovanjima."

9 Člankom 219. tog Poslovnika određuje se:

„Opći sud odlučuje o troškovima postupka pred Općim sudom i žalbenog postupka pred Sudom."

Okolnosti spora

10 U Odluci (EU) 2016/1699 od 11. siječnja 2016. o programu državnih potpora u pogledu izuzeća od oporezivanja viška dobiti SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) koji je provela Belgija (SL 2016., L 260, str. 61., u daljnjem tekstu: sporna odluka), Europska komisija smatrala je da određena izuzeća koja je odobrila Kraljevina Belgija predstavljaju program potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a koji je nespojiv s unutarnjim tržištem te proveden protivno članku 108. stavku 3. UFEU-a. Komisija je naložila povrat tako dodijeljenih potpora od korisnika, čiji konačni popis Kraljevina Belgija mora naknadno utvrditi.

Postupak pred Općim sudom i pred Sudom te pobijana odluka

11 Tužbama podnesenima tajništvu Općeg suda 22. i 25. svibnja 2016. Kraljevina Belgija i Magnetrol International NV pokrenuli su postupke za poništenje sporne odluke, upisane pod brojevima T-131/16 odnosno T-263/16.

12 Zahtjevom podnesenim tajništvu Općeg suda 31. svibnja 2016. Atlas Copco Airpower i Atlas Copco pokrenuli su postupak za poništenje te odluke, upisan pod brojem T-278/16.

13 Dopisom od 20. veljače 2018. tajnik Općeg suda obavijestio ih je da je predsjednik vijeća Općeg suda pred kojim se vodi postupak odlučio prekinuti postupak u predmetu T-278/16 do rješenja spora u predmetima T-131/16 i T-263/16.

14 Rješenjem od 17. svibnja 2018. predsjednik sedmog proširenog vijeća Općeg suda odlučio je spojiti predmete T-131/16 i T-263/16 u svrhu usmenog dijela postupka i donošenja odluke kojom se završava postupak.

15 Presudom od 14. veljače 2019., Belgija i Magnetrol International/Komisija (T-131/16 i T-263/16, EU:T:2019:91), Opći sud poništio je spornu odluku.

16 Komisija je 24. travnja 2019. podnijela žalbu protiv te presude. Ta je žalba upisana pod brojem C-337/19 P.

17 Rješenjima od 15. listopada 2019., Komisija/Belgija i Magnetrol International, predsjednik Suda dopustio je intervenciju društvima Anheuser-Busch InBev SA/NV, Ampar BVBA, Atlas Copco Airpower i Atlas Copco (C-337/19 P, neobjavljeno, EU:C:2019:909), kao i društvima Soudal NV i Esko-Graphics BVBA (C-337/19 P, neobjavljeno, EU:C:2019:915), u potporu zahtjevu društva Magnetrol International.

18 Presudom od 16. rujna 2021., Komisija/Belgija i Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), Sud je:

– ukinuo presudu Općeg suda od 14. veljače 2019., Belgija i Magnetrol International/Komisija (T-131/16 i T-263/16, EU:T:2019:91);

– odbio prvi i drugi tužbeni razlog u predmetu T-131/16 kao i prvi tužbeni razlog i prvi dio trećeg tužbenog razloga u predmetu T-263/16;

– vratio predmet Općem sudu kako bi odlučio o trećem, četvrtom i petom tužbenom razlogu u predmetu T-131/16 kao i o drugom tužbenom razlogu, drugom i trećem dijelu trećeg tužbenog razloga i četvrtom tužbenom razlogu u predmetu T-263/16, i

– odredio da će se o troškovima odlučiti naknadno.

19 Atlas Copco Airpower i Atlas Copco podnijeli su 25. studenoga 2021. Općem sudu, na temelju članka 217. njegova Poslovnika, očitovanja o učincima presude od 16. rujna 2021., Komisija/Belgija i Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), na rješenje spora u predmetu T-263/16 RENV (u daljnjem tekstu: predmetna očitovanja).

20 Dopisom od 6. prosinca 2021., koji je 17. prosinca 2021. dostavljen društvima Atlas Copco Airpower i Atlas Copco, tajnik Općeg suda obavijestio ih je da je, s obzirom na to da ta očitovanja ne predstavljaju dokument predviđen Poslovnikom Općeg suda, predsjednik vijeća Općeg suda pred kojim se vodi postupak odlučio da ih neće uložiti u spis tog predmeta.

21 Dopisom od 29. prosinca 2021., koji je upućen predsjedniku Općeg suda i njegovim članovima, Atlas Copco Airpower i Atlas Copco tražili su, osobito na temelju rješenja predsjednika Suda od 15. listopada 2019., Komisija/Belgija i Magnetrol International (C-337/19 P, neobjavljeno, EU:C:2019:909), i na temelju sudske prakse Općeg suda, s jedne strane, ispravak „pogreške” koju je počinio Opći sud i, s druge strane, potvrdu njihova statusa intervenijenta pred Općim sudom, pri čemu su zatražili da se na taj dopis odgovori u roku od pet dana.

Zahtjevi stranaka

22 Atlas Copco Airpower i Atlas Copco od Suda zahtijevaju da:

– ukine pobijanu odluku i

– utvrdi da su žalitelji zadržali svojstvo intervenijenta u predmetu T-263/16 RENV nakon što je Sud taj predmet vratio Općem sudu na ponovno suđenje.

23 Komisija od Suda zahtijeva da:

– odbije žalbu i

– naloži društvima Atlas Copco Airpower i Atlas Copco snošenje troškova.

24 Magnetrol International smatra da Sud treba potvrditi svojstvo intervenijenta društvima Atlas Copco Airpower i Atlas Copco u predmetu T-263/16 RENV, pri čemu formalno ne podnosi zahtjev.

O žalbi

Dopuštenost žalbe

Argumentacija

25 Komisija ističe nedopuštenost žalbe.

26 Navodi da, iako se u članku 57. prvom stavku Statuta Suda Europske unije predviđa da svaka osoba kojoj se odbije zahtjev za intervenciju može podnijeti žalbu protiv odluke Općeg suda kojom se odbija taj zahtjev, žalitelji u ovom slučaju nisu podnijeli nikakav zahtjev za intervenciju pred Općim sudom.

27 Opći sud donio je samo jednu odluku, a to je da se predmetna očitovanja ne ulože u spis predmeta T-263/16 RENV. Međutim, žalba se ne odnosi na tu odluku. Osim toga, takva odluka nije obuhvaćena odlukama iz članaka 56. i 57. Statuta Suda Europske unije i stoga se protiv nje ne može podnijeti žalba.

28 Ovom se žalbom zapravo nastoji zaobići odluka predsjednika vijeća Općeg suda pred kojim se vodi postupak da se u predmetu T-278/16 prekine postupak do rješenja spora u predmetima T-131/16 i T-263/16, protiv koje također nije moguće podnijeti žalbu. Rizik od takvog zaobilaženja već je istaknut u točki 19. rješenja predsjednika Suda od 10. rujna 2019. Vijeće/K. Chrysostomides & Co. i dr. (C-597/18 P, neobjavljeno, EU:C:2019:743), prilikom ispitivanja zahtjeva za intervenciju koji je podnio tužitelj u predmetu koji je prekinut nakon što su određeni predmeti bili određeni kao „ogledni”.

29 Prema mišljenju društava Atlas Copco Airpower i Atlas Copco, odluka Općeg suda o tome da se predmetna očitovanja ne ulože u spis predmeta T-263/16 RENV predstavlja odbijanje da im se u tom predmetu prizna status intervenijenta, a protiv takvog se odbijanja, na temelju članka 57. prvog stavka Statuta Suda Europske unije, može podnijeti žalba.

Ocjena

30 Za potrebe ispitivanja dopuštenosti žalbe najprije valja odrediti opseg odluke iz dopisa tajnika Općeg suda od 6. prosinca 2021.

31 U tom pogledu, važno je istaknuti da se člankom 217. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda određuje da, kad Sud ukine odluku Općeg suda i odluči mu vratiti predmet na ponovno suđenje nakon što je pisani postupak o meritumu pred Općim sudom bio zatvoren, stranke u postupku pred Općim sudom mogu u roku od dva mjeseca od dostave te odluke podnijeti pisana očitovanja o učincima odluke Suda na rješenje spora.

32 Doista, nije sporno, kao prvo, da je ovaj slučaj jednak slučaju iz te odredbe i, kao drugo, da su predmetna očitovanja bila podnesena u roku predviđenom navedenom odredbom, koji je bio produljen zbog udaljenosti na način utvrđen člankom 60. tog Poslovnika, tako da se njihovo odbijanje ne temelji na nepravodobnosti njihova podnošenja.

33 Iz toga slijedi da, unatoč tomu što je sažet, dopis tajnika Općeg suda od 6. prosinca 2021., s obzirom na to da se u njemu navodi da je Opći sud odbio predmetna očitovanja uložiti u spis predmeta T-263/16 RENV jer ona predstavljaju dokument koji nije predviđen Poslovnikom Općeg suda, treba shvatiti na način da odražava odluku Općeg suda da žaliteljima odbije priznati status intervenijenta u tom predmetu koji oni smatraju da su automatski stekli zbog toga što im je u žalbenom postupku u predmetu C-337/19 P bila dopuštena intervencija.

34 U tom kontekstu, s obzirom na činjenicu da se u ovoj žalbi kritizira cijeli taj dopis i osobito ističe nepravilnost odbijanja Općeg suda da se predmetna očitovanja ulože u spis predmeta T-263/16 RENV, treba smatrati da se ovom žalbom traži ukidanje pobijane odluke ne samo u dijelu u kojem se njome žaliteljima odbija priznati status intervenijenta u tom predmetu, nego i u dijelu u kojem se njome odbija uložiti ta očitovanja u spis navedenog predmeta.

35 Stoga valja odbiti Komisijin argument prema kojem se ova žalba odnosi na odluku koju nije donio Opći sud.

36 Kad je riječ o pravu na podnošenje žalbe protiv pobijane odluke, člankom 57. prvim stavkom Statuta Suda Europske unije određuje se da, ako je Opći sud odbio zahtjev za intervenciju, podnositelj zahtjeva Sudu može podnijeti žalbu.

37 Točno je da u ovom slučaju nije sporno da Opći sud u pobijanoj odluci nije odbio zahtjev za intervenciju jer žalitelji Općem sudu takav zahtjev nisu podnijeli.

38 Međutim, važno je istaknuti i to da je doseg odluke, iz dopisa tajnika Općeg suda od 6. prosinca 2021., da se žaliteljima odbije priznati status intervenijenta u predmetu T-263/16 RENV sličan dosegu koji bi imala odluka Općeg suda o odbijanju zahtjeva za intervenciju žaliteljâ, odnosno da se tim dvjema odlukama stranci, koja tvrdi da na temelju članka 40. drugog stavka Statuta Suda Europske unije treba imati pravo na poseban postupovni položaj zbog svojeg interesa za ishod postupka, oduzimaju sva prava povezana s tim položajem.

39 Usto, kada Sud smatra da je žalba osnovana, ukine odluku Općeg suda te mu vrati predmet na ponovno suđenje, ne može se razumno očekivati da intervenijent u tom žalbenom postupku, koji smatra da automatski ima status intervenijenta pred Općim sudom, formalno podnese zahtjev za intervenciju potonjem sudu samo kako bi na temelju članka 57. prvog stavka Statuta Suda Europske unije mogao podnijeti žalbu protiv odluke kojom se odbija taj zahtjev.

40 Naime, Opći sud u svakom slučaju može samo odbaciti takav zahtjev kao nepravodoban jer se člankom 143. stavkom 1. njegova Poslovnika, u vezi s člankom 79. tog Poslovnika, predviđa da zahtjev za intervenciju treba podnijeti u roku od šest tjedana od objave u Službenom listu Europske unije priopćenja u kojem se prvotno navodi podnošenje akta kojim se pokreće postupak u konkretnom predmetu.

41 U tom kontekstu, kad bi se smatralo da intervenijent u žalbenom postupku u nekom predmetu, koji tvrdi da automatski ima pravo na status intervenijenta pred Općim sudom nakon što je taj predmet vraćen tom sudu na ponovno suđenje, ne može na temelju članka 57. prvog stavka Statuta Suda Europske unije podnijeti žalbu protiv odluke Općeg suda kojom mu se odbija priznati taj status, samo zato što Opći sud nije formalno odbio zahtjev za intervenciju, predmetnoj bi se stranci oduzela bilo kakva sudska zaštita koja joj omogućuje da pred Općim sudom brani postupovna prava koja smatra da ima na temelju članka 40. tog Statuta, iako je cilj članka 57. prvog stavka navedenog Statuta upravo jamčenje te zaštite.

42 Naime, u slučaju da se navedeni intervenijent u žalbenom postupku pravilno pozvao na svoj status intervenijenta pred Općim sudom u predmetu koji mu je Sud vratio na ponovno suđenje, što je pitanje o kojem se odlučuje u stadiju ispitivanja merituma ove žalbe te se stoga ne može riješiti u stadiju ocjene njezine dopuštenosti, nije mu dostupan nijedan drugi pravni lijek kako bi ostvario svoja postupovna prava koja proizlaze iz članka 40. tog Statuta.

43 Prema tome, kao prvo, intervenijent u žalbenom postupku ne može na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije podnijeti žalbu protiv odluke Općeg suda kojom mu se odbija priznati status intervenijenta u predmetu koji je Sud tom sudu vratio na ponovno suđenje.

44 Tom se odredom predviđa da se žalba može podnijeti protiv konačnih odluka Općeg suda i protiv njegovih djelomičnih odluka o meritornim pitanjima te odluka o postupovnim pitanjima glede prigovora nenadležnosti ili nedopuštenosti.

45 U ovom slučaju valja utvrditi da se pobijanom odlukom ne završava postupak u predmetu T-263/16 RENV pred Općim sudom niti se njome, čak ni djelomično, odlučuje o meritornim pitanjima u tom predmetu.

46 Usto, iako se tom odlukom stvarno konačno odlučuje o postupovnom pitanju koje se odnosi na status žaliteljâ kao intervenijenata pred Općim sudom, to se pitanje ne odnosi na prigovor nenadležnosti ili nedopuštenosti.

47 Sud je pak odlučio da žalbe podnesene na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije protiv odluka Općeg suda kojima se konačno odlučuje o postupovnom pitanju različitom od postupovnih pitanja na koje se upućuje u toj odredbi treba odbaciti kao nedopuštene (vidjeti u tom smislu rješenje od 4. listopada 1999., Komisija/ADT Projekt, C-349/99 P, EU:C:1999:475, t. 10. i 11. i presudu od 8. siječnja 2002., Francuska/Monsanto i Komisija, C-248/99 P, EU:C:2002:1, t. 46.).

48 Osim toga, važno je istaknuti da, kad odlučuje o postupovnom pitanju koje se odnosi na prigovor nenadležnosti ili nedopuštenosti, Opći sud odlučuje na zahtjev stranke kojim se traži da se postupak završi bez raspravljanja o meritumu, zbog čega se takva odluka mora moći uputiti Sudu a da se pritom ne čeka eventualna odluka o meritumu. Suprotno tomu, to nije slučaj s odlukom kojom se konačno odlučuje o postupovnom pitanju koje se odnosi na intervenciju.

49 Sud je tako smatrao da se protiv odluke kojom je Opći sud prihvatio zahtjev za intervenciju u postupak ne može podnijeti žalba na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije (vidjeti u tom smislu presudu od 29. srpnja 2019., Bayerische Motoren Werke i Freistaat Sachsen/Komisija, C-654/17 P, EU:C:2019:634, t. 29. i 30.).

50 S obzirom na prethodno navedeno, to rješenje treba primijeniti i na žalbu podnesenu protiv odluke Općeg suda kojom se intervenijentu u žalbenom postupku odbija priznati status intervenijenta u predmetu koji mu je Sud vratio na ponovno suđenje.

51 Kao drugo, podnošenje žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije protiv odluke kojom se završava postupak u kojem dotična osoba tvrdi da ima status intervenijenta ne može joj omogućiti dostatnu sudsku zaštitu jer je taj pravni lijek dostupan samo strankama pred Općim sudom i jer podnošenje takvog pravnog lijeka ni u kojem slučaju ne omogućuje da se očuva korisnost eventualne intervencije pred Općim sudom, osiguravanjem da se dopusti u stadiju postupka u kojoj ona može stvarno pridonijeti raspravama pred tim sudom.

52 S obzirom na prethodno navedeno, odluka kojom Opći sud – time što je u spis predmeta, koji mu je Sud vratio na ponovno suđenje nakon ukidanja njegove odluke, odbio uložiti očitovanja intervenijenta u žalbenom postupku zato što ona predstavljaju dokument koji nije predviđen Poslovnikom Općeg suda – tom intervenijentu na taj način prešutno odbija priznati status intervenijenta u tom predmetu, može se pobijati žalbom na temelju članka 57. prvog stavka Statuta Suda Europske unije.

53 Činjenica da je ta osoba podnijela tužbu za poništenje, čije je ispitivanje Opći sud prekinuo do donošenja odluke u postupku u kojem navedena osoba tvrdi da ima pravo na status intervenijenta, ne može, suprotno onomu što tvrdi Komisija, spriječiti podnošenje takve žalbe protiv odluke Općeg suda kojom joj se odbija priznati taj status.

54 Točno je da bi došlo do povrede načela dobrog sudovanja kad bi se tužiteljima u predmetima koji su prekinuti nakon određivanja određenih predmeta kao „oglednih” dopustilo da u tim predmetima interveniraju samo zbog te okolnosti (vidjeti u tom smislu rješenje predsjednika Suda od 10. rujna 2019., Vijeće/K. Chrysostomides & Co. i dr., C-597/18 P, neobjavljeno, EU:C:2019:743, t. 19.).

55 Međutim, s jedne strane, to se razmatranje odnosi na osnovanost odluke o odbijanju priznanja statusa intervenijenta osobi koja je to zatražila i stoga nije relevantno za ocjenu dopuštenosti žalbe podnesene protiv te odluke.

56 S druge strane, iako Komisija u biti tvrdi da dopuštenost takve žalbe u praksi omogućuje da se pred Sudom osporava odluka Općeg suda o prekidu odlučivanja u predmetu iako se protiv nje žalba ne može podnijeti, ipak valja istaknuti da, u slučaju ukidanja odluke Općeg suda kojom se žalitelju u konkretnom predmetu odbija priznati status intervenijenta u drugom predmetu koji se vodi pred Općim sudom, takva odluka o prekidu i dalje proizvodi sve svoje učinke.

57 S obzirom na sve te elemente, Komisijin argument o postojanju zapreke vođenju postupka treba odbiti.

Meritum

Argumentacija

58 Društva Atlas Copco Airpower i Atlas Copco u okviru jedinog žalbenog razloga tvrde da je Opći sud počinio dvije pogreške koje se tiču prava, od kojih se prva odnosi na odbijanje da im se prizna status intervenijenta u predmetu T-263/16 RENV, a druga na odbijanje da se u spis tog predmeta ulože očitovanja koja su htjeli podnijeti o učincima presude od 16. rujna 2021., Komisija/Belgija i Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741).

59 Kao prvo, kao što je to Opći sud dosljedno smatrao, u interesu je dobrog sudovanja i kontinuiteta rasprave da, kad stranka kojoj je dopuštena intervencija u žalbeni postupak, zadrži status intervenijenta u slučaju da mu se nakon ukidanja njegove odluke predmet vrati na ponovno suđenje. Prema tome, žalitelje je trebalo smatrati intervenijentima u predmetu T-263/16 RENV a da pritom Općem sudu nije bilo potrebno podnijeti zahtjev za intervenciju.

60 Kao što to proizlazi iz sudske prakse Općeg suda, to je rješenje opravdano i kako bi se tom sudu omogućilo da odluči o troškovima, kad Sud odredi da će se o njima odlučiti naknadno prije nego što konkretan predmet vrati Općem sudu na ponovno suđenje. A upravo je to ovdje slučaj.

61 Kao drugo, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava jer je odlučio da se predmetna očitovanja ne ulože u spis. Naime, člankom 217. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda, u kojem nije definiran pojam „stranke u postupku pred Općim sudom”, ne isključuje se to da bi intervenijenti u žalbenom postupku mogli steći svojstvo „stranaka u postupku pred Općim sudom” u slučaju žalbenog postupka.

62 Komisija smatra da je Opći sud osnovano žaliteljima odbio priznati status intervenijenta u predmetu T-263/16 RENV.

63 Naime, člankom 217. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda ne dopušta se da, nakon što Sud vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje, pisana očitovanja podnesu „stranke u postupku pred Sudom” ili „stranke u žalbenom postupku”, nego samo „stranke u postupku pred Općim sudom”. U članku 1. stavku 2. točki (c) tog Poslovnika pojašnjava se opseg tog članka 217. stavka 1., pri čemu se izrazi „stranka” i „stranke” definiraju kao „svaka stranka u postupku, uključujući intervenijenti”.

64 Budući da se žalitelji ne mogu pozvati na status „stranaka u postupku pred Općim sudom”, prihvaćanjem ove žalbe došlo bi do stvaranja kategorije intervenijenata sui generis na koju se ne bi primjenjivao ni rok predviđen u članku 143. stavku 1. Poslovnika Općeg suda ni uvjeti propisani člankom 143. stavkom 2. tog Poslovnika. Kad bi se intervencija takvih stranaka prihvatila, Komisija tada ne bi imala mogućnost odgovoriti na očitovanja koja bi one podnijele. Osim toga, takvo bi rješenje u praksi dovelo do zaobilaženja mjera kojima se određuje prekid određenih postupaka koje su donesene kako bi se omogućilo određivanje i obrada prioritetnih „oglednih” predmeta.

65 Usto, sudska praksa Općeg suda na koju upućuju žalitelji odnosi se samo na dvije odluke, a protiv najnovije od njih podnesena je žalba u okviru koje Komisija intervenijentu u žalbenom postupku osporava status intervenijenta pred Općim sudom. Situacija žaliteljâ razlikuje se uostalom od situacije stranaka o kojima je riječ u predmetima u kojima su donesene te dvije odluke Općeg suda.

66 Osim toga, rješenjem Općeg suda ne povređuju se temeljna postupovna prava stranaka jer su one pred Općim sudom mogle intervenirati u skladu s postupkom predviđenim Poslovnikom Općeg suda, pod uvjetom poštovanja rokova primjenjivih na taj postupak.

Ocjena

67 U članku 1. stavku 2. točki (c) Poslovnika Općeg suda navodi se da za potrebe primjene tog Poslovnika izrazi „stranka” i „stranke”, upotrijebljeni bez daljnje naznake, znače svaka stranka u postupku, uključujući intervenijente.

68 Međutim, u toj odredbi opće primjene ne navode se slučajevi u kojima Opći sud treba osobi priznati status intervenijenta u postupku koji se pred njim vodi.

69 U tom pogledu, iako se člancima 142. do 145. navedenog Poslovnika uređuje sustav intervencije pred Općim sudom, time što se njima utvrđuju pravila koja se odnose na podnošenje zahtjeva za intervenciju i ispitivanje tih zahtjeva, oni se ne odnose na status koji treba priznati osobama kojima je Sud dopustio intervenciju u predmet u stadiju žalbe, kada Sud smatra da je žalba osnovana, ukine odluku Općeg suda i vrati mu predmet na ponovno suđenje.

70 Isto tako, ni članci 217. i 218. tog Poslovnika, čiji je cilj utvrditi odvijanje postupka i pravila koja se primjenjuju na njega u postupcima koji se vode nakon ukidanja odluke Općeg suda i vraćanja predmeta tom sudu na ponovno suđenje, ne sadržavaju pravila kojima se pojašnjava koji status u takvim postupcima imaju intervenijenti u žalbenom postupku.

71 U tom kontekstu, važno je istaknuti, kao što to naglašavaju žalitelji, da se ispitivanje predmeta koje provodi Opći sud nakon odluke Suda kojom se odluka Općeg suda ukida te mu se taj predmet vraća na ponovno suđenje odvija u kontinuitetu žalbenog postupka koji se vodio pred Sudom.

72 Taj kontinuitet jasno proizlazi iz Poslovnika Općeg suda. Prije svega, iz članka 215. tog Poslovnika proizlazi da se postupak pred Općim sudom izravno pokreće odlukom Suda kojom se ukida odluka Općeg suda te mu se predmet vraća na ponovno suđenje. Nadalje, u skladu s člankom 217. navedenog Poslovnika, rok određen za podnošenje očitovanja o učincima te odluke Suda za rješenje spora počinje teći od dostave navedene odluke. Naposljetku, člankom 219. tog Poslovnika predviđa se da Opći sud odlučuje o troškovima koji se ne odnose samo na postupke pokrenute pred Općim sudom, nego i na žalbeni postupak pred Sudom.

73 Usto, u skladu s člankom 61. drugim stavkom Statuta Suda Europske unije, u slučaju da Sud ukine odluku Općeg suda i vrati mu predmet na ponovno suđenje, Opći sud vezan je odlukom Suda glede pravnih pitanja.

74 Slijedom toga, Opći sud dužan je prilikom novog ispitivanja tužbe u prvostupanjskom postupku, koje se provodi nakon što mu je predmet vraćen na ponovno suđenje, utvrditi koje posljedice presuda Suda kojom se odlučuje o žalbi ima za rješenje spora između stranaka.

75 Svrha podnošenja očitovanja stranaka u takvom kontekstu, što se dopušta člankom 217. Poslovnika Općeg suda, upravo je omogućiti tim strankama da iznesu svoje stajalište o tim posljedicama za ishod tog spora i da dopune obaviještenost Općeg suda u tom pogledu.

76 Tako se tom odredbom, kao i člankom 172. Poslovnika Suda, kojim se svakoj stranci u postupku pred Općim sudom koja ima interes da se žalba prihvati ili odbije dopušta da Sudu podnese odgovor na žalbu, nastoji osigurati kontinuitet rasprave prilikom ispitivanja istog predmeta pred sudovima Unije.

77 Doista, kao prvo, kad Sud prizna status intervenijenta nekoj osobi, time se u skladu s člankom 40. drugim stavkom Statuta Suda Europske unije pretpostavlja da je ta osoba dokazala interes za rješenje spora koji se vodi pred Sudom.

78 Prema tome, odbijanjem da se intervenijentu u žalbenom postupku prizna status intervenijenta pred Općim sudom kad je Sud vratio predmet Općem sudu na ponovno suđenje dovodi do toga da se, s obzirom na to da ta osoba više ne može podnijeti zahtjev za intervenciju pred Općim sudom iz razloga iznesenih u točki 40. ovog rješenja, navedenoj osobi oduzima bilo kakva mogućnost podnošenja Općem sudu očitovanja o učincima odluke Suda koja je ipak utjecala na njezine interese.

79 Člankom 40. drugim stavkom Statuta Suda Europske unije predviđa se uostalom da se osobe koje dokažu svoj interes mogu uključiti u „postupak”. Međutim, iz članaka 55. i 56. tog Statuta, barem iz njihove verzije na francuskom jeziku, proizlazi da se pojam „spor”, s obzirom na to da se odnosi na spor između stranaka, razlikuje od pojma „postupak”, koji se odnosi na postupak koji je u tijeku pred sudom pred kojim je pokrenut postupak.

80 Točno je da se ne može u potpunosti isključiti da u određenim slučajevima, osobito kad Sud konačno odlučuje o određenim aspektima predmeta prije nego što ga vrati Općem sudu na ponovno suđenje, intervenijent u žalbenom postupku nema interes za rješenje spora pred Općim sudom. Međutim, ta okolnost sama po sebi ne može opravdati nepriznavanje intervenijentu u žalbenom postupku statusa intervenijenta u predmetu koji je Sud vratio Općem sudu na ponovno suđenje jer je na sudovima Unije da tijekom postupka provjere da i dalje postoji interes kojim se opravdava intervencija (vidjeti u tom smislu presudu od 8. srpnja 1999., Hüls/Komisija, C-199/92 P, EU:C:1999:358, t. 52. do 55.).

81 U ovom slučaju, kao što to naglašavaju žalitelji, njihov zahtjev za intervenciju pred Sudom prihvaćen je zbog toga što su imali interes za to da ukidanje ex tunc i erga omnes sporne odluke Općeg suda postane konačno (vidjeti u tom smislu rješenje predsjednika Suda od 15. listopada 2019., Komisija/Belgija i Magnetrol International, C-337/19 P, neobjavljeno, EU:C:2019:909, t. 17.), a upravo je o tom ukidanju riječ u predmetu T-263/16 RENV za koji žalitelji tvrde da mogu u njega intervenirati.

82 Kao drugo, valja istaknuti da zbog rješenja za koje se Opći sud opredijelio u pobijanoj odluci kontinuitet rasprave u predmetu i doseg učinaka dopuštanja stranci da intervenira pred Sudom ovise o odluci Suda, donesenoj u skladu s člankom 61. prvim stavkom Statuta Suda Europske unije, da sam konačno odluči o sporu ili naprotiv da vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje.

83 Naime, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 87. svojeg mišljenja, kad Sud konačno odlučuje o sporu, umjesto da vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje, intervenijent u žalbenom postupku može istaknuti svoje argumente pred sudom Unije od kojeg se traži da o pravnom sredstvu odluči u prvostupanjskom postupku, dok on u slučaju vraćanja predmeta Općem sudu na ponovno suđenje takvu mogućnost nema.

84 Kao treće, rješenje Općeg suda tim više može utjecati na kontinuitet rasprave pred sudovima Unije jer intervenijent u žalbenom postupku, u skladu s uvjetima utvrđenim u članku 40. Statuta Suda Europske unije i relevantnim odredbama Poslovnika Suda, mora moći ponovno sudjelovati u postupku pred Sudom u slučaju žalbe protiv nove odluke Općeg suda koja se donese nakon što mu Sud vrati predmet na ponovno suđenje te stoga dovodi do diskontinuiranog sudjelovanja u postupku pred sudovima Unije u okviru istog spora.

85 Kao četvrto, valja istaknuti da se u članku 184. stavku 2. Poslovnika Suda navodi da, kad žalba nije osnovana ili kad je osnovana i Sud sâm konačno odluči o sporu, Sud odlučuje o troškovima.

86 *A contrario*, iz te odredbe proizlazi da, kad je žalba osnovana, ali Sud vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje, Sud ne odlučuje o troškovima.

87 U takvom je slučaju nužno na Općem sudu da odluči o troškovima nastalim u žalbenom postupku, kao što se to uostalom izričito predviđa člankom 219. njegova Poslovnika.

88 Slijedom toga, kad bi se intervenijentu u žalbenom postupku odbio priznati status intervenijenta u predmetu koji je Sud vratio Općem sudu na ponovno suđenje, to bi podrazumijevalo – kad su Sudu podneseni zahtjevi da naloži nekoj drugoj stranci da snosi troškove tog intervenijenta ili tom intervenijentu da snosi troškove neke druge stranke – bilo da te zahtjeve neće ispitati sud Unije ili da će Opći sud morati odlučiti o zahtjevima koji se odnose na osobu koja nije stranka u postupku koji se pred njim vodi i koja stoga nije mogla braniti svoje zahtjeve tijekom tog postupka.

89 Takav je upravo slučaj u ovom predmetu.

90 Naime, u ovom slučaju, žalitelji i Komisija zahtijevali su da se drugoj stranci naloži snošenje troškova nastalih u žalbenom postupku u predmetu C-337/19 P.

91 Budući da je Sud u presudi od 16. rujna 2021., Komisija/Belgija i Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), odredio da će se o troškovima odlučiti naknadno, od Općeg suda traži se, kao što to ističu žalitelji, da prilikom ispitivanja predmeta T-263/16 RENV odluči kako će se troškovi nastali u žalbenom postupku u predmetu C-337/19 P podijeliti između žaliteljâ i drugih stranaka u tom žalbenom postupku.

92 Kao peto, Komisijini argumenti protiv toga da se intervenijentu u žalbenom postupku prizna status intervenijenta u predmetu koji je Sud vratio Općem sudu na ponovno suđenje ne mogu se prihvatiti.

93 Prema tome i prije svega, iako priznavanje intervenijentu u žalbenom postupku pred Sudom statusa intervenijenta pred Općim sudom nije uređeno pravilima predviđenima člankom 143. Poslovnika Općeg suda, ipak se ne može smatrati da je takva intervencija pred Općim sudom dopuštena bez primjene ikakvog materijalnog ili formalnog zahtjeva. Naime, dotičnoj osobi Sud prethodno treba odobriti intervenciju u postupak koji se pred njim vodi, u skladu s uvjetima utvrđenima člankom 40. Statuta Suda Europske unije i relevantnim odredbama Poslovnika Suda.

94 Nadalje, činjenica da to rješenje omogućuje stranci da podnese očitovanja na koja druge stranke u postupku pred Općim sudom ne bi mogle odgovoriti nije relevantna jer se, s jedne strane, Poslovnikom Općeg suda općenito ne dodjeljuje pravo na odgovor na očitovanja podnesena na

temelju članka 217. tog Poslovnika te se, s druge strane, člankom 217. stavkom 3. navedenog Poslovnika ipak predviđa da se, ako to okolnosti opravdavaju, može odobriti podnošenje dodatnih podnesaka s pisanim očitovanjima.

95 Naposljetku, kad je riječ o Komisijinu argumentu prema kojem bi priznavanje intervenijentu u žalbenom postupku – koji je također tužitelj u postupku koji je Opći sud prekinuo u okviru takozvanog „oglednog" predmeta – statusa intervenijenta pred tim sudom dovela do iskrivljavanja te odluke o prekidu, valja istaknuti da se takvom odlukom o prekidu ne može spriječiti dopuštanje intervencije tom tužitelju pred sudom Unije, ako tu intervenciju treba dopustiti na temelju članka 40. Statuta Suda Europske unije (vidjeti u tom smislu rješenje predsjednika Suda od 15. listopada 2019., Komisija/Belgija i Magnetrol International, C-337/19 P, neobjavljeno, EU:C:2019:909, t. 14. i 18. kao i navedenu sudsku praksu).

96 S obzirom na prethodno navedene elemente, valja smatrati da taj članak 40., poštovanje postupovnih prava koja su intervenijentima zajamčena Poslovnikom Općeg suda i načelo dobrog sudovanja, u kontekstu dosljedne povezanosti postupaka pred Sudom i Općim sudom, nalažu da – u slučaju kad Sud slijedom ukidanja odluke Općeg suda tom sudu vrati predmet na ponovno suđenje – intervenijent u žalbenom postupku automatski stječe status intervenijenta pred Općim sudom.

97 Doista, u ovom slučaju, nije sporno, s jedne strane, da je rješenjem predsjednika Suda od 15. listopada 2019., Komisija/Belgija i Magnetrol International (C-337/19 P, neobjavljeno, EU:C:2019:909), društvima Atlas Copco Airpower i Atlas Copco dopuštena intervencija pred Sudom u predmetu C-337/19 P i, s druge strane, da je presudom od 16. rujna 2021., Komisija/Belgija i Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), Sud ukinuo presudu Općeg suda od 14. veljače 2019., Belgija i Magnetrol International/Komisija (T-131/16 i T-263/16, EU:T:2019:91) te je Općem sudu vratio predmete T-131/16 i T-263/16 kako bi ponovno odlučio o određenim tužbenim razlozima istaknutim u tim predmetima.

98 Iz toga slijedi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je odbio žaliteljima priznati status intervenijenta u postupku koji se pred njim vodi u predmetu T-263/16 RENV.

99 Stoga valja prihvatiti jedini žalbeni razlog koji su podnijeli žalitelji i ukinuti pobijanu odluku.

Spor pred Općim sudom

100 U skladu s člankom 61. prvim stavkom Statuta Suda Europske unije, kada Sud ukine odluku Općeg suda, on može sam konačno odlučiti o sporu ako stanje postupka to dopušta ili vratiti predmet na odlučivanje Općem sudu.

101 U ovom slučaju iz točaka 96. do 98. ovog rješenja proizlazi da Atlas Copco Airpower i Atlas Copco automatski stječu status intervenijenta pred Općim sudom u tom predmetu te, slijedom toga, imaju sva prava povezana s tim statusom, osobito pravo da podnesu očitovanja na temelju članka 217. stavka 1. Poslovnika Općeg suda.

102 Prema tome, na Općem sudu je da donese postupovne mjere koje proizlaze iz navedenog statusa.

Troškovi

103 U skladu s člankom 184. stavkom 2. Poslovnika Suda, kad je žalba osnovana i Sud sâm konačno odluči, Sud odlučuje o troškovima.

104 Na temelju članka 138. stavka 1. tog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

105 Međutim, iako Komisija nije uspjela u postupku, Atlas Copco Airpower i Atlas Copco nisu zahtijevali da joj se naloži snošenje troškova. Prema tome, svaka će stranka snositi svoje troškove nastale u okviru ovog žalbenog postupka.

Slijedom navedenog, Sud (veliko vijeće) rješava:

1. **Ukida se odluka Općeg suda Europske unije od 6. prosinca 2021. kojom se društvima Atlas Copco Airpower NV i Atlas Copco AB odbija priznati status intervenijenta u predmetu T-263/16 RENV i uložiti u spis tog predmeta pisana očitovanja koja su podnijeli o učincima presude Suda od 16. rujna 2021., Komisija/Belgija i Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), na rješenje spora u navedenom predmetu.**

2. **Atlas Copco Airpower NV, Atlas Copco AB, Magnetrol International NV i Europska komisija snose vlastite troškove.**

Potpisi